

לקי"י
שענו קייזי!!

הדלקת נרות: 18:34
יציאת השבת: 19:26
רבינו תם: 20:09

הזמנים לפי "אור החיים" - ת"א
ח' בניסן התשע"ח

טוב לחסות בה'

573

תפילה: העצה המופלאה!

שבת צו התשע"ח. שבת הגדול

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. מרים בת גליה. א"ה הדר בת נחמה. ליאורה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. זוהר יעיש ובני ביתו. רחל ובעלה וב"ב וצאצאיהם. אסתר בת מזל. ויקי ויהודה יעיש. מרינה בת לובה.

זש"ק: יסכה בת מזל.

כולנו מאמינים שבורא עולם שומע תפילת כל פה, והוא יכול להושיענו בכל בקשותינו. אלא, שפעמים רבות מתגנבת מחשבה לליבנו: "כיצד בורא עולם יכול להוציא אותי מהמצב הזה?!... הרי זה לא הגיוני בדרך הטבע שמשוה פה יסתדר, רק בגדר נס!". כן, אנו יודעים שה' הוא אב הרחמן ובידו כל הכוחות, אך לפעמים אנו חושבים שהוא צריך את העצות שלנו, חלילה.

מחזקי! טעות! התפקיד שלנו הוא רק להתפלל ולדעת שה' שומע ויודע בדיוק מה טוב בעבורנו, וכשיגיע הרגע, הוא ישלח לנו ישועה בדרך שירצה, אף שמעולם לא חשבנו עליה, לעיתים ע"י הוזה של אדם או דבר מסוים. סיפר הרב גואל אלקריף שליט"א: "זיכני ה' ללמד בישיבת 'דרך חיים'. והנה, בימים אלו נפתח הרישום לישיבות לשנה הבאה שתיפתח ב"ה בחודש אלול, ומטבע הדברים בחורים רבים מגיעים לישיבה ומבקשים להתקבל אליה, במידה והיא אכן ישיבה טובה ומוצלחת.

ישיבתנו מונה כיום 110 בחורים, בן פורת יוסף, בעוד שבית – המדרש שלנו מותאם ל-85 בחורים בלבד, כך שיש לנו ב"ה עומס רב וקושי גדול לקבל בחורים חדשים. והנה, לפני זמן קצר, פנו לישיבה שני בחורים שונים אשר שם משפחתם זהה – 'משפחת אברג'יל', המתגוררים באיזור השרון, אשר הם מבקשים להתקבל לישיבה. הראשון, בחור צעיר משיעור א', בעוד שהשני היה בחור בוגר וביקש להתקבל לשיעור ג'. שני הבחורים היו ממשפחות מצוינות ואף היה נראה שגם הם בחורים טובים, אך מה לעשות ואין לנו מקום בישיבה, על כן, למרבה הצער הודעתי לשתי המשפחות כי אינני יכול לקבלם. מששמעו זאת הוריו של הבחור הצעיר משיעור א', ירדו מהעניין וחיפשו מקום אחר. לא כן היה עם הוריו של הבחור המבוגר משיעור ג', הוריו ניסו שוב ושוב לבקש שנקבלו ואף שפכו דמעות כמים לה' בתפילה שיושיעם, הלכו לרבנים וביקשו עצות וסגולות. והנה, יום אחד, אני מקבל טלפון מהגאון ר' אליהו מן, מקורבו של מרן הרב קנייבסקי שליט"א. "שלום הרב גואל, מרן הרב קנייבסקי ביקש להעביר לך שתעשה כל מה שאפשר על מנת לקבל את הבחור אברג'יל לישיבה". מיד כששמעתי זאת, הייתי בטוח שהרב מתכוון לבחור הבוגר משיעור ג' למשפחת אברג'יל, אשר הוריו מתחננים תמיד שאקבלו. מיד התקשרתי אליהם והודעתי להם כי בנס התקבל לישיבה, עקב בקשתו של מרן הרב קנייבסקי. אביו של הבחור שמח מצד אחד, ומצד שני לא הבין כיצד הגיע העניין לרב קנייבסקי. באותו יום, התקשרו הורי הבחור הצעיר משיעור א' למשפחת אברג'יל, שכבר הספקתי לשכוח, והודו לי מקרב לב שהסכמתי לבקשת הרב קנייבסקי לקבל את בנם. באותו רגע נדהמתי והבנתי שנפלה פה טעות. מרן שר התורה התכוון שאקבל את הבחור הצעיר משיעור א', אך אני חשבתי שהכוונה לבחור הבוגר שמתחנן אליי בלא סוף... ומה אעשה כעת?... לקבל את שניהם זה לא אפשרי, שהרי אין כלל מקום בישיבה. לבטל את הבחור הבוגר, אי אפשר, שהרי הודענו שהתקבל. מה אעשה?... התקשרתי לרב מן וסיפרתי לו את הטעות. כשסיפר זאת למרן הרב קנייבסקי, הודיע מרן כי משמים נפל הדבר ואם אקבל את שניהם תהיה לי עזרה משמיים. התחננתי לרב מן בטלפון ואמרתיו לו שיפנה לרב ויאמר לו שכשם שאני עושה מעל הטבע ומקבל 2 בחורים לישיבה למרות שאין מקום, שהרב יברך אותי ואת אחי – אשר לי יש בת מבוגרת רווקה, ולאחי שלוש בנות מעוכבות שידוך, שיזכו למצוא את זיווגן במהרה. מרן הרב קנייבסקי בירך... ומה קרה אז היה בגדר הבלתי יאומן... הבת שלי, ושלושת הבנות שלי אחי התארוסו בתוך חודש וחצי מאותו יום!!!.... (בטאון קול ברמה' / הרב צורן)

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור, מלכה בת אסתר, מזל בת דוד ובת שבע. אברהם בן אלה. רות בת נוסרת. ישעיהו בן יצחק. יצחק בן עליזה. אפרים בן רחל. ר' שמעון בן סאסי סופיה, זוהרה טימסטיה בת מרים. שמעון בן זוהרה. יוסף בן אנגלינה. רחמים בן צ'חלה. בכור בן רחל. יריב בן גאולה. עליה בת שרה. אוסנת בתיה (אבליו) בת תקוה. יוסף חיים בן סלחה. שרה רדה בת סאלם. אהובה בת טובה. עזרא בן פרחיה. שלום סאלם בן שמעון. רועי בן צדוק. שרלי שלום הלוי בן ריכא. יוסף בן פני קמח'ג'י. דוד בן מלכה. שולמית בת חתן. ברוך בן גורג'יה

כי אינני יכול לקבלם. מששמעו זאת הוריו של הבחור הצעיר משיעור א', ירדו מהעניין וחיפשו מקום אחר. לא כן היה עם הוריו של הבחור המבוגר משיעור ג', הוריו ניסו שוב ושוב לבקש שנקבלו ואף שפכו דמעות כמים לה' בתפילה שיושיעם, הלכו לרבנים וביקשו עצות וסגולות. והנה, יום אחד, אני מקבל טלפון מהגאון ר' אליהו מן, מקורבו של מרן הרב קנייבסקי שליט"א. "שלום הרב גואל, מרן הרב קנייבסקי ביקש להעביר לך שתעשה כל מה שאפשר על מנת לקבל את הבחור אברג'יל לישיבה". מיד כששמעתי זאת, הייתי בטוח שהרב מתכוון לבחור הבוגר משיעור ג' למשפחת אברג'יל, אשר הוריו מתחננים תמיד שאקבלו. מיד התקשרתי אליהם והודעתי להם כי בנס התקבל לישיבה, עקב בקשתו של מרן הרב קנייבסקי. אביו של הבחור שמח מצד אחד, ומצד שני לא הבין כיצד הגיע העניין לרב קנייבסקי. באותו יום, התקשרו הורי הבחור הצעיר משיעור א' למשפחת אברג'יל, שכבר הספקתי לשכוח, והודו לי מקרב לב שהסכמתי לבקשת הרב קנייבסקי לקבל את בנם. באותו רגע נדהמתי והבנתי שנפלה פה טעות. מרן שר התורה התכוון שאקבל את הבחור הצעיר משיעור א', אך אני חשבתי שהכוונה לבחור הבוגר שמתחנן אליי בלא סוף... ומה אעשה כעת?... לקבל את שניהם זה לא אפשרי, שהרי אין כלל מקום בישיבה. לבטל את הבחור הבוגר, אי אפשר, שהרי הודענו שהתקבל. מה אעשה?... התקשרתי לרב מן וסיפרתי לו את הטעות. כשסיפר זאת למרן הרב קנייבסקי, הודיע מרן כי משמים נפל הדבר ואם אקבל את שניהם תהיה לי עזרה משמיים. התחננתי לרב מן בטלפון ואמרתיו לו שיפנה לרב ויאמר לו שכשם שאני עושה מעל הטבע ומקבל 2 בחורים לישיבה למרות שאין מקום, שהרב יברך אותי ואת אחי – אשר לי יש בת מבוגרת רווקה, ולאחי שלוש בנות מעוכבות שידוך, שיזכו למצוא את זיווגן במהרה. מרן הרב קנייבסקי בירך... ומה קרה אז היה בגדר הבלתי יאומן... הבת שלי, ושלושת הבנות שלי אחי התארוסו בתוך חודש וחצי מאותו יום!!!.... (בטאון קול ברמה' / הרב צורן)

אז הבנתי את גודל הישועה ואת כוחה של התפילה – הורי הבחור הצעיר פנו לרב קנייבסקי וביקשו שאקבלו, אך משמיים סובבו שאחשוב שמרן מתכוון לבחור הבוגר, שהרי הוא זה המתחנן כל יום שאקבלו, וכל זאת בגלל התפילות הרבות ששפכו הוריו על מנת שיכנס לישיבה למרות שסירבתני. אין מעצור לה' להושיע ברב או במעט.

רוצה להקדיש הקדשה ולעשות נחת רוח ליקיריך? צלצל אלינו....

מתוך 'בהלכה ובהגדה'

דיני קטניות ואורז בפסח

יש לדעת ולהודיע כי הארז וכל הקטניות בחמום, שעועית, אפונה, עדשים ועוד, אינם חמץ כלל ועקר, ואין שום אסור לאכלם בפסח, (במבאר במשנה פסחים קיד, א').

אלא שלפני כמה מאות שנים, כאשר היו שדות החטה והקטניות סמוכות זו לזו, היו משתלשלים גרעיני חטה לשדות הקטניות ומתערבים בהם, ולא כלם בקיאים היו לברך את הקטניות היטב לבל תשאיר שם חטה. לא פעם קרה שהיו מוצאים בפסח גרגר חטה בתבשיל, שאז נאסר בלוי.

אי לכך, בארצות אשכנז הנהיגו על עצמם חמרה זו שלא לאכל קטניות, מחשש שלא יוכלו לבררם בהגן. מלבד זאת, פעמים רבות היו מיבאים ארז וקטניות בשקי הקמח, והיה נדבק קמח בארז, שדבר זה גרם לחמץ גמור. ועל כן בודאי שעל בני אשכנז להמשיך במנהגם.

אולם ישנן מבני ספרד שהנהיגו חמרה זאת על עצמם שלא לאכל בפסח קטניות או חלק מסוגי הקטניות. ואמנם, לאחר שעלו לארץ ישראל שה'מרא דאתרא', הוא מרן השלחן ערוך, רבנו יוסף קארו זיע"א, אשר כל

מתוך 'בהלכה ובהגדה'

הספרדים ועדות המזרח קבלו הוראותיו, רשאים הם לשנות את מנהגם ולאכל קטניות ללא התרה.

(ורק אם המשיכו בחמרתם לאחר שעלו לארץ ישראל ופתאום רוצים לשנות את מנהגם, יעשו התרה)

וכבר התבטא הגאון חכם צבי שהיה מרבני אשכנז לפני כ-300 שנה, ואמר: "הלואי והמצא שאני אוכל בליל הסדר תהיה כשרה ללא שום חשש חמוץ, כמו הארז והקטניות שאוכלים אחינו הספרדים בפסח".

כמו כן, בחור ספרדי שנהג בבית הוריו שלא לאכל קטניות, וכיום נשא אשה ועומד ברשות עצמו, רשאי לאכל קטניות ללא שום התרה כלל.

דיני מכירת חמץ

2 אין להשאיר חמץ ברשותנו למרות שבטלו, לפי שאסרו חכמים להשאיר חמץ בעין. אולם, אם מוכר את החמץ לגוי, אע"פ שהחמץ נשאר בביתו, הרי זה מתר, ובלבד שניתן אותו במקום מצנע לבל יגעו בו. מתר למכר את החמץ של אדם שאינו מוכר החמץ בעצמו כיוון שזוכה בשבילו, והנכון שיודיע להם, וגם אם לא – רשאי.

- 1 כותב "אור החיים" הקדוש זצ"ל: המרבה לספר ביציאת מצרים בליל פסח, יזכה הבורא יתברך בבוז, כדי שבשנים הבאות יוכל לקיים את מצוות ההגדה בהידור ויספר לבנו על הניסים והנפלאות שעשה ה' במצרים.
- 2 כותב ה"סדר הערוך": סגולה לזרע של קיימא להצניע בבית מעט משיירי המצה שנלקחה למצוות אפיקומן, ולהחביאה בבית.
- 3 קבלה מפי ר' אליהו מלופיאן זצ"ל: "משפחה המעוניינת שאחד מבניה יתארס

★ חג הפסח ★

במהרה, אחד מבני המשפחה יקח בחול המועד את הזרוע שהיתה מונחת בשולחן ליל הסדר, ויניחה בכיס הימני של חליפת הבחור הרווק ללא ידיעתו. וכאשר הרווק ילבש את החליפה ויגלה את הזרוע בכיסו – מובטח לו שעד חג הפסח הבא הוא יהיה מאורס!".

4 כותב היפה ללב: "המצניע מהאפיקומן בביתו, הינה סגולה לשמירה ופרנסה טובה".

6 כל האומר את אגרת הקדוש ר' שמשון מאוסטרופולי זצ"ל בערב פסח – זוכה להגנה כל השנה!.

– מתוך הספר 'עצה ותושיה' ואתר 'אור עליון' –

המשפחה המאושרת

מרכיב יסודי והכיוון

מתכון לפסח!

תאריך: ערב פסח התשע"ז. המקום: בית משפחת כהן. אורת לחץ נוראה שררה בבית. בעוד שעתיים בלבד יתקדש חג הפסח, אליו התכוננו כולם כבר זמן רב, אך אם היה אפשר, היו בני הבית מבקשים הארכת זמן של עוד 10 שעות נוספות. ואם תשאלו מדוע? – לאמא נשאר עוד לעשות את החרוסת ולנקות עוד כמה עלי חסה לכבוד הלילה, למרות שהיא כבר עומדת במטבח ללא הפסקה מהבוקר. האבא נזכר שלא הכין את המצות לכל אחד כפי שרגיל כבר שנים, ויותר מכך הרי שכבר כמה ימים שתיכנן הוא להכין חידות ודברי תורה ללילה ולא הספיק. מושיה הקטן צועק כי הוא רעב, ורינה ותהילה רבות על המקלחת, בעוד שכמה מחולצות החג עדיין מחכות לגיהוץ. "רינה ותהילה שקט, למה תמיד אני מגיע לבעס בערב פסח, תפסיקו לריב", צעק האב ואמר, "אמא, תעשי משהו בבית". "סליחה", זעקה האם בחזרה, "אתה לא

שהיא בקושי ליל הסדר עבר, כשאף אחד מבני הבית לא זכו להינות מהמעמד הגדול. לאחר כמה ימים סידרו ההורים את ההדורים ביניהם ולא האמינו כיצד יצר הרע לקח להם בידיים את חג הפסח והחליטו כי בשנה הבאה, פסח התשע"ז, הם יעשו הכל כדי שזה יראה שונה. "סוד הרוגע והשלווה בליל הסדר הוא ההכנה מראש של כל הדברים בצורה מסודרת", שמעו הם באחת ההרצאות לפני החג, ואף החליטו לעשות מעשה: הם לקחו דף ותיכננו בדיוק את כל ההכנות לפסח רגוע: "עד שבת – הגדול' הבית אמור להיות נקי לחלוטין, וכבר ביום ראשון, ערב בדיקת חמץ נסיים את כל הסלטים והבישולים, כולל את החרוסת והחסות, ואף אחר בדיקת החמץ באותה לילה יהיו כל החולצות מגוהצות. ביום שני, ערב פסח התשע"ז, מיד אחר שריפת חמץ יכנסו כולם להתקלח ואח"כ ישר לנוח על מנת שיעברו כח ללילה, כך שלאבא יהיה שעתיים של לימוד הכנה לחג".

בימים אלו בדיוק משפחת כהן מתכוננת ומכינה את הכל מראש כפי שתיכננה בדף, והעיקר ליכות לליל הסדר שמח ונעלה. סוד ההצלחה הוא ההכנה: 'כפי הכנת הכלי – כך ירידת השפע', אומרים רבותינו. אם לא נתכונן מראש אף לפרטים הקטנים של גיהוץ ומקלחות, אלא ניתן לדברים לזרום בטבעיות, קרוב לודאי שנצטרך לעמוד מול ניסיונות שהרסו לרבים זמנים יפים שכאלו. דוקא שימת דגש לפרטים הקטנים הללו לפני חג זה, הם ערובת הביטחון לזכות בשבעת ימי חג פסח שמחים ומאושרים!

מתבייש לומר לי זאת, אני לא משחקת, אתה רוצה להחליף אותי פה", כך החל לשרור אורה עכורה בבית, כששעון החול אוזל, והיצר הרע של ליל הסדר חוגג וחפץ להשבית את השמחה. הגיע הרגע, החג נכנס וכולם רצו אל בית הכנסת. לאחר שחזרו מבית הכנסת נכנס האבא עם הילדים ובירך: "חג שמח", אך האם הפגועה לא התייחסה, והילדים שראו את המתח בין ההורים השתתקו גם הם. האב התחיל בליל הסדר כשהוא מתוח וכועס, בעוד הילדים רבים והאמא החלה להירדם, מפני

הצבע של פסח *

מתוך ארצון 'קול כבושה'
(ניין שלוש הנלאות בקול שלוש)

הפסח הוא לא אצלנו

"כל הגדול מחברו – יצרו גדול הימנו", קובעים חז"ל (סוכה נב), על כן הזהירו בספרי המוסר כמה יש לו לאדם להיזהר בימים אלו הקרבים ובאים של ערב פסח שלא לכעוס ולא לגרום למחלוקת ואווירת פירוד, לפי שהלילה של ליל הסדר הינו כה גדול וקדוש, עד אשר כותב הזוהר הקדוש כי בלילה זה כל שערי שמיים פתוחים וטללי ברכה יורדים לעולם, עד אשר הקב"ה, בכבודו ובעצמו, יורד עם כל מלאכי מרום למטה, אל תוך בתי ישראל, על מנת לשמוע כיצד עושים ישראל את ה'סדר' בביתם. וזוהי הפעם היחידה בשנה, כתוב בספרי הצדיקים, שה' יורד בעצמו למטה אל תוך הבתים. וכגודל קדושת המעמד, כך גודל הניסיונות, המריבה והכעס שמנסה יצר הרע להכניס בבית על מנת שלא נזכה לקבל את השפע והאור של החג הקדוש בשמחה ובעהלה. על כן, יש לצפות ולהתכונן היטיב לכל ניסיון, וכתב רבנו תם בספר 'הישר' כי על ידי שיהא האדם מוכן לכל ניסיון, ויחשוב מה יעשה אם חלילה יקרה לו ניסיון כזה, אזי ברגע האמת, יעמוד בניסיון בקלות ובגאון, ועל ידי העמידה בניסיון יזכה לברכה וישועה עצומה. את הדברים הבאים פתח מגיד המישרים, הרב חיים זאיד שליט"א, ואמר: "ברצוני לספר לכם מעשה מופלא ומדהים אשר הייתי עד לו: "היה זה בערב פסח. בכל בתי ישראל כבר סיימו לנקות כל פינה ופינה בבית מחמץ, וכעת רק נשאר לסדר סידורים אחרונים טרם כניסת חג הפסח הקדוש. והנה, בביתם של השכנים בבניין שלי הכל היה מוכן ונקי. שולחן ארוך ויפה נערך ברוב פאר והדר לקראת ליל הסדר הקדוש כשהוא מעטור בצלחות, כוסות ומפיות נאות, כשכל הסלטים והמטעמים היו כבר מוכנים אחר שעות רבות של עמל ויגיעה.

בצידו של הסלון, היה מונח גלון צבע של 10 ליטר אשר השתמשו בו לצביעת הבית בשבוע האחרון. האמא קראה לאחד הבנים ואמרה לו: "שמעון היקר, הבית כולו מבריק ומוכן לקראת ליל הסדר, אנא, קח בבקשה את גלון הצבע והורד אותו למחסן לפני שאבא יגיע ויעשה בדיקת חמץ". בנה שמעון, מרוב התלהבותו ופיזיותו להכין את הבית לבדיקת החמץ, תפס את גלון הצבע בצורה לא נכונה, ובעודו רץ בסלון עם דלי הצבע הכבד, נשפך לו כל גלון הצבע של 10 ליטר על הריצפה כשהוא משפריץ ועף לכל עבר. שומו שמיים! – הספות התמלאו בצבע,

נחילים של צבע דביק מילאו את החדרים הנקיים והמצוחצחים, על השולחן במבטח עף צבע רב, הארונות במטבח והספריה בסלון התמלאו בכתמי צבע כבדים, וכל הבית הפך ברגע אחד למקום חורבן מבולגן. האם אתם יודעים כמה זמן לוקח לנקות דבר כזה?... וכל זה בערב פסח, כמה דקות לפני בדיקת חמץ. האמא שראתה את הצבע מתעופף לכל עבר מול עיניה הרגישה כי חרב עליה עולמה, והיא החלה לזעום ולרתת. שמעון ושאר האחים נכנסו לטראומה ובהלה ופחדו עד מאד מתגובת האם, על כן, הם ברחו מיד אל החדרים המלאים בצבע והתחבאו שם. שאף אחד לא ידע ניסיון שכזה. האמא נהיתה אדומה מכעס, היא לא ידעה אם לבכות או לצרות, ומרוב בלבול, פתחה את דלת הבית וברחה מהבית. האב שזה עתה הגיע לבית, ראה את רעייתו

בורחת מהבית ונבהל גם הוא, מה היא מתכוונת לעשות. האמא ירדה לחצר הבניין שלנו, כשהיא רותחת מעצבים ומדמעות, הרימה את העיניים לשמיים וזעקה מקירות ליבה: "רבנו של עולם, אני נמצאת בשיא העצבים והכעס ורוצה להשתגע על הבן שלי ששפך את גלון הצבע אחר ניקיון וסדר של כמה שבועות. ואם זה לא מספיק, בעלי שראה את כל זה, לא הגיב מאומה ולא העיר לבן כלום, דבר שעוד יותר הרתיח אותי. אבל ברגעים קשים שכאלו, אני יודעת שזה רק ניסיון משמיים, כי לא יכול להיות בעולם שאחרי שהשולחן ערוך ומסודר והבית מצוחצח, בבת אחת הכל יתהפך והבית יהפוך לבלאגן של צבע אחד גדול – אני יודעת שזה רק אתה שרוצה לנסות אותי אם אכעס ואהרוס את כל ההכנות הנפלאות שהיה לנו בימים האחרונים". ואז היא החלה לבכות ואמרה: "אני מבטיחה לך רבנו של עולם שאני לא ישר, אלא אדרבה, אני אעלה כעת לבית וארקוד בשירה ובהודיה ואקבל זאת באהבה, אך אני מבקשת ממך בקשה אחת – כמו שאני שוברת את המידות שלי ומתגברת בשעה כזו שלא לכעוס, ולא רק זה אלא אני אף מתאמצת לרקוד ולשמוח, גם אתה תזכה אותי השנה לרקוד בחתונה של הבת שלי המבוגרת בת ה-28". היא ניגבה את הדמעות ועלתה לבית. ברגע שהיא פתחה את הדלת, החלו הבעל והילדים להיכנס ללחץ ובהלה – על מי היא תכעס ותצעק כעת. היא נכנסה פנימה עם חיוך ואמרה: "בעלי והילדים מה קרה לכם! למה אתם עצובים ומבוהלים?!... בואו נרקוד, בואו נודה לה' שנתן לנו ניסיון גדול בערב פסח, קדימה!". הבעל והילדים הביטו בה בתדהמה אדירה והיו בטוחים כי בלי צל של ספק השתבשה דעתה. האמא הפעילה את מערכת המוזיקה...

– ההמשך המרתק בעמוד 4 –

"אני מבטיחה לך רבנו של עולם שאני לא ישר, אלא אדרבה, אני אעלה כעת לבית וארקוד לכבודך ואקבל זאת באהבה, אך אני מבקשת ממך בקשה אחת – כמו שאני מתגברת בשעה כזו שלא לכעוס, ואף אני אף מתאמצת לרקוד ולשמוח, גם אתה תזכה אותי השנה לרקוד בחתונה של הבת שלי המבוגרת בת ה-28".

